

frem med den Mening, jeg til den Tid maatte have.

Hvad Proviantgaarden angaar, forekommer det mig, at, naar jeg sammensætter, hvad den ærede Rigsdagsmand har udtalt, saa reducerer det Hele sig til, at han vil have, at vi skulle have en mindre Proviantgaard, end vi have, idet han udtryffeligt har udtalt, at vi skulle og bør have et Magazin, hvor den Proviant kunde glemmes, som maatte være nødvendig ved usforudsete, pludselige Udrustninger; thi dette Sidste, at have et Magazin, anseer jeg som en *conditio sine qua non* for en Marine, for en Flaade. Ligesaa fuldt som vi maae have Mast, Seil og Kanoner, ligesaa fuldt maae vi nemlig have Proviant, der absolut maae ligge færdig. Det er maaffee en af vore svage Sider, at vi ikke i saa Henseende ere behørig forsynede. Der er nemlig Mærstider, hvor det for Exempel er umuligt at skaffe Fless tilveie, og det er en af vore allervigtigste Proviantsgrenene. Med Hensyn til Forplejningen yttrede den ærede Rigsdagsmand, at man ikke skulde give den til Følkene, men sælge den; det forekommer mig rigtignok, at naar man kan uddele Provianten til Følkene, og disse dermed ere fornøiede, maa man hellere gjøre det end sælge den senere med Tab, saa jeg veed virkelig ikke, hvorfor man skal vælge den af den ærede Rigsdagsmand foreslaaede Fremgangsmaade. Spørgsmaalet bliver altsaa om det Tab, som man lider ved at sælge den eventuelt ubrugelige Proviant, er større eller mindre end det, man efter den ærede Rigsdagsmands Mening lider ved at uddele Provianten *in natura*. Herom har jeg ikke anstillet nogen Undersøgelse, og det vil i alle Tilfælde komme an paa hvad den Proviant var værd, som man solgte. Jeg troer imidlertid rigtignok, at dersom man havde et saadant mindre Quantum Proviant liggende, s. Ex. til 2—3 Skibes pludselige Udrustning, og man saa, naar Udrustningerne kom, skulde sælge den, fordi den ikke var god nok, og skaffe en ny, saa vilde man komme i den samme Forlegenhed, som man vilde være i, naar man slet ingen Proviant havde.

Naar den ærede Rigsdagsmand har paa-
staaet, at der skulde være et Contoir under

Ministeriet, som havde Udgifter af 2000 Rbd. i Anledning af Proviantvæsenet, saa maa jeg paa det Bestemteste benegte det. Proviants-
rings-Forholdene blive forvaltede af en Afde-
ling af Ministeriet, og da denne tillige har
med andre Sager at gjøre, forarsages der-
ved end ikke den mindste Meerudgift for Stats-
kassen.

Sfchering: Der er bleven reist Spørgs-
maal af stor Vigtighed, og jeg maa efter min
Anskuelse, saaledes som jeg flere Gange og i
en Række af Aar har gjort gjældende her i
Rigsdagen, ganske understøtte hvad den ærede
Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valg-
kreds (A. Hage) herom har sagt; jeg troer ikke,
at Noget af Det, som den ærede Marineminis-
ter ansøgte derimod, vil kunne holde stik for
en alvorlig Prøve. Naar den ærede Minister
har henviist til Nødvendigheden af i Fredstid
at have en Overklasse, som det kan tilkomme
at commandere, idet der deri skulde ligge en Slags
Erkendelse af, at de ere de Øvriges Over-
mand, vil jeg erindre ham om, at da Napo-
leon kom til den italienske Armee, var han
imellem de yngre Generaler, og han var saa
lille, at General Angereau saae ham over
Hovedet, men han commanderede dog og se-
rede. Dersom den ærede Minister siger: Ja,
det er et Tilfælde, man kan vel eengang træffe
paa en Mand, hvem Saadant lykkes, men an-
den Gang slaer det Feil; man kan træffe dem,
som ikke kunne gjøre det, saa vil jeg spørge
den ærede Minister, om de Paagjældende ved
den blotte Udnavnelse til Admiraler, ved de
Titler, de have faaet, skulde kunne gjøre sig
gjældende som Overordnede? Naar det ikke
var upassende fra tidligere Tider at fremføre
Exempler, skulde det let være muligt at vise,
at der var Mænd, hvor det paatrykte Stem-
pel paa ingen Maade var tilstrækkeligt til at
sætte dem istand til at beherske deres tidligere
Gadetammerater; og de ophøre ikke at være
Gadetammerater, fordi den Eine blev Admiral
og den Anden blev ved at hedde Commandeur,
og desuden træder ogsaa denne Forandring i
Benævnelsen frem i det Dieblt, man betegner
ham som Admiral for Krigstid. Fra den senere
Krigshistorie er der meget mærkelige Exempler
paa det af mig Anførte. I Schweiz blev